

ANIVERSARI DE L'UNIVERSITAT INTERNACIONAL MENORCA ILLA DEL REI

LA UIMIR: 25 ANYS DE FORMACIÓ, ADAPTACIÓ I REPTES DE FUTUR

TRIBUNA

MADRID ME REMATA

**José Simón
Gornés Hachero**

Apetició de l'IME, i en el marc del 25è aniversari de la creació de la Uimir, escric la meua experiència personal, professional i de la nostra gestió política, entorn de la Uimir.

Com a recent llicenciat en geografia i història, vaig poder participar de les primeres edicions de la Uimir, on el patrimoni històric i la història, han tingut sempre un lloc destacat. La varietat de temàtiques i disciplines universitàries, en els seus primers anys, i la concentració de 6 o 8 cursos durant el mes de setembre, donaven un ambient universitari molt polit a la ciutat. Més tard, vaig tenir el gust de formar part del professorat d'un parell o tres de cursos, així com també de coordinar-ne un parell més. Des del punt de vista acadèmic, i de gestió, és tota una experiència, vos ho asseguro. Els cursos entorn de la gestió del patrimoni històric, des de moltes vessants, sempre han tingut èxit de públic, i han deixat petjades importants en el nostre coneixement.

❖ **VA SER L'ANY 2011** quan vaig entrar a formar part de l'equip de govern municipal amb de l'alcaldeessa Àgueda Reynés, com a responsable de l'àrea d'Educació, entre d'altres. La Uimir formava part d'aquesta gestió. Les primeres setmanes varen ser vertiginoses, perquè entrava un nou equip municipal, amb noves idees, amb noves polítiques, i amb ganes d'aportar feina. Però ni la situació econòmica de l'Ajuntament, ni la situació acadèmica, ens varen ajudar. La Uimir va ser objecte de les primeres reunions d'un petit gabinet de crisi, format per Josep Miquel Vidal, Jaume Mascaró, el director de la Uimir, Antoni Petrus, i jo mateix, i que després ampliaren amb la mateixa alcaldessa Àgueda Reynés, la consellera de Cultura del CIM, Maruja Baïllo, Josefina Salord i Clemen García per part de l'IME.

El panorama no era afalagador, perquè ja partiem de la suspensió de tots els cursos planificats per l'any 2010, per falta de matrícula. Després de diverses deliberacions, el juliol de 2011, atesa l'escassa matrícula, vàrem decidir suspendre els cursos que no tenien alumnes matriculats, deixant-ne només 3. El compromís va ser, però, diagnosticar la situació i plantejar alternatives per a donar continuïtat a aquesta activitat formativa.

Des de l'Ajuntament teníem clar que havíem de trobar una via per a donar continuïtat a la Uimir. Teníem en contra els canvis que el Pla Bolonya havia introduït en el sistema universitari, quan els crèdits de lliure configuració 'desaparegueren', per la qual cosa la Uimir va

més dirigit a professionals, especialistes, i persones que cerquen cultura general dins un nivell mig-alt. L'ajuda del catedràtic Antoni Petrus va ser inestimable, tot i que aquell va ser el darrer any que va compartir amb nosaltres aquesta tasca. El febrer del 2013 el Consell Rector de la Uimir nomenava al també catedràtic Josep Me Fullola i Pericot com a nou director de la Uimir. El seu coneixement de la universitat, del món cultural, i de Menorca en general, units a la seva innata diplomàcia, varen ser el revulsiu per a consolidar el canvi de model i assegurar el seu èxit, com s'ha pogut veure en les edicions posteriors. El suport econòmic del Consell insular va continuar -imprescindible-, la participació de la UIB, de la UB i de la UOC, les universitats organitzadores, es va intensificar i per una banda, l'oferta formativa a Menorca es donava a conèixer en els seus respectius campus i, per l'altra, la programació universitària arribava al públic illenc.

El 2020 ha sigut un any estrany, i colpidor en molts aspectes. Però els cursos de la Uimir també n'han sortit raonablement ben parats. L'impacte de la covid-19 hauria de servir, però, per a pensar en escenaris de futur. La formació on-line s'ha consolidat, ha obert una finestra de múltiples oportunitats. I pens que la Uimir ha de poder aprofitar aquesta nova oportunitat que, freqüentment, obren les crisis. La formació presencial és important. Crea vincles, provoca sinèrgies. Però que una persona resident a Barcelona, a Palma, o a Mèxic, pugui seguir un curs des de casa seva, és una oportunitat que no s'ha de deixar perdre. Toca fer una altra passa endavant.

Ara podem dir que la Uimir ha trobat el seu lloc acadèmic adaptant-se a les noves necessitats de la societat. I esper que, en un futur immediat, a la vista de les bones perspectives que hi ha en la rehabilitació de l'hospital de l'Illa del Rei, es pugui fer, finalment, algun curs en aquesta illa que li dona nom. Seria una forma de tancar el cercle, de tornar a l'origen, com feien els antics herois grecs, en una singladura que uneix persones i difon ciència i cultura.

perdre un atractiu important per als estudiants. I teníem en contra l'amplíssima oferta formativa que hi havia arreu.

L'anàlisi de les enquestes de satisfacció dels estudiants sobre els cursos anteriors, unida a una certa intuïció, ens varen donar la solució. La reformulació va implicar un canvi de model. Es deixarien de fer cursos concentrats en una setmana determinada de l'any, com es venia fent en les catorze edicions anteriors, per a poder estirar la formació al llarg de tot l'any, concentrada en caps de setmana. Vàrem observar que una part considerable de l'alumnat dels darrers anys cercava formació i especialització dins les seves matèries d'interès, però també cercava cultura general d'un cert nivell. Així, es varen planificar 5 cursos a celebrar entre juliol i novembre del 2012, d'un perfil

**Antoni Martorell
Reynés**

El próximo día 9 finaliza el estado de alarma. Un hito que, de entrada, debería de alegrarnos pero que en el fondo genera algunas dudas y temores. Anima saber que, bajo el criterio del Gobierno español, la situación mejora y que por lo tanto no tiene sentido mantener determinadas restricciones. Aun así, el marco legislativo reducirá la capacidad de las comunidades autónomas a la hora de tomar medidas que contengan una epidemia que no ha acabado. Para Baleares, una de las más importantes va a ser la imposibilidad de establecer controles en los aeropuertos del tráfico de pasajeros nacionales. No servirá de nada poder filtrar, con prue-

Tras el 9 de mayo, no controlar la entrada de turistas nacionales, por muy España que esto sea, podría suponer el remate

bas PCR o de antígenos, el flujo de turistas internacionales si después, el Gobierno no autoriza al Govern balear a vigilar que todos los españoles que entren aquí lo harán libres de covid o vacunados. Son históricas las reivindicaciones de los ciudadanos de estas islas con el discurso ese de que Madrid me mata, donde se resume la discriminación económica que, desde siempre, padece el archipiélago. Ahora esto ya no va de tonterías y lo que está en juego es mucho más que la economía y la salud: es la supervivencia. No controlar la entrada de turistas nacionales, por muy España que esto sea, podría suponer el remate. Ni Madrid se lo puede permitir, ni que sea por la pasta que estas islas aportan al PIB español.

LA HEMEROTECA

1971

HACE 50 AÑOS

- La organización de la I Vuelta Ciclista a Menorca para profesionales en marcha.
- Marineros americanos del barco «Lester» en Mahón.
- Carpintería mecánica de don Gabriel Monjo, nueva factoría en el Polígono Industrial.
- Bazar Minorica, otro eslabón de la cadena de don Ramón Saura.

Portada del diario «Menorca» de día 26 de abril de 2020.

1996

HACE 25 AÑOS

- El pleno de Maó acordó levantar la suspensión de las obras del puerto.
- El juez absuelve al insumiso Joan Bosch Roig por un error de forma.
- Spanair doblará la frecuencia de sus vuelos con Menorca, si las ventas son satisfactorias.
- Josep Seguí recibirá la Medalla de Oro de Maó.

- El Ayuntamiento de Sant Lluís se manifestará en contra de la violencia.

2020

HACE 1 AÑO

- Más de 13.000 niños de Menorca podrán salir a la calle tras 42 días confinados.
- La ayuda silenciosa. De noche o al alba los payeses desinfectan las calles con sus tractores.
- Salud ordena hacer el test a

los sanitarios que utilizaron las mascarillas falladas.

- El número de casos activos ha caído a la mitad en el último mes.
- Aumenta el rechazo social a la llegada del 5G a la Isla.
- La vacuna contra la pigota a la Menorca británica.
- El arte se instala en la Illa del Rei de forma virtual.
- Jaume Pons, enfermero del 061 de hace 20 años, combate la pandemia y anhela poder salir a correr o en bici.